

Za PhDr. Ivanom Šípošom, DrSc.

Dňa 2. 1. 1988 náhle zomrel I. Šípoš, vo veku 61 rokov. Hoci menovaný sa vedecky orientoval predovšetkým na všeobecnú psychológiu, zohral významnú úlohu aj v rozvoji psychológie práce na Slovensku.

Ivan Šípoš sa narodil v Ružomberku a po gymnaziálnych štúdiách v rodisku pokračoval v štúdiu na Filozofickej fakulte UK v Bratislave. Študoval angličtinu a filozofiu so zameraním na psychológiu. Po krátkom pôsobení na Pedagogických inštitútoch v Žiline a v Martine se stáva r. 1961 pracovníkom Psychologického laboratória, terajšieho Ústavu experimentálnej psychológie SAV, v ktorom pracoval doteraz.

Menovaný mal výborné predpoklady pre vedeckú prácu: nadšenie, originalitu myslenia a pracovitosť. Ak sa takéto predpoklady vyskytnú u jedného človeka, výsledkom môže byť kvalitná práca s primeranými výstupmi pre teóriu i prax. Toto všetko sa odrazilo vo vedeckom diele Dr. Šípoša. Jeho práce znamenajú nielen vysoký teoretický prínos, ale aj cenné výstupy pre uplatnenie psychologických poznatkov v spoločenskej praxi. Svedčia o tom knižné publikácie: Pamäť a znovupoznanie, Psychológia pamäti, Horizonty psychológie a nepublikovaná kandidátska práca: Psychologické aspekty ostrosti zraku. Po jej obhajobe sa r. 1964 stal kandidátom vied a na základe publikácie o pamäti r. 1980 doktorom vied.

Okrem toho publikoval do 200 odborných štúdií v domácich a zahraničných časopisoch, predniesol odborné referáty na domácich aj zahraničných podujatiach, dokonca aj v Japonsku.

Pre rozvoj sociálnej psychológie práce má základný význam publikácia Sociálna psychológia práce (1975), ktorej bol spoluautorom. Zhrnuté boli v nej poznatky svetovej aj domácej literatúry a je dodnes vyhľadávanou príručkou pre študentov aj psychologov v praxi.

Rovnako významný je aj Šípošov prínos v populárnovednej oblasti, najmä v psychológii riadenia. V tomto smere bol u nás najfrekventovanejším publicistom, a to v dennej tlači, televízii a najmä v rozhlase. S jeho menom sa

spája rozvinutie socialistickej publicistiky, zacentrovanej na zdokonaľovanie človeka v socialistickej spoločnosti. Jeho improvizáčne schopnosti mu získali široké zázemie obdivovateľov, a to tak redaktorov ako aj širokej verejnosti.

Nemožno obísť vzácnu osobnostnú dimenziu, ktorou sa Ivan vyznačoval: mal priateľský vzťah ku každému, známemu i neznámemu, s kým prišiel do styku. Vedel iných vypočuť, ale aj zaujať fundované stanovisko tak k bežným otázkam, ako aj k vedeckým problémom. To mu získalo široký okruh priateľov, medzi ktoré patrí aj redakčná rada nášho časopisu. Jeho pamiatku uchováme v našich srdciach. *J. Daniel*

Zpráva o setkání psychologů práce ČSR

Ve dnech 4.—6. 11. 1987 se v Brně konalo 10. setkání psychologů práce ČSR. Účastníky tohoto jubilejního setkání pozdravil prorektor Univerzity J. Ev. Purkyně, prof. dr. J. Sýkora, CSc. Program konference byl rozdělen do dvou částí.

V první části programu, která byla zaměřena na úkoly psychologie v období urychlení ekonomického a sociálního rozvoje naší společnosti, bylo předneseno 13 referátů, jež se dotýkaly vešměs širších, obecných a teoretických problémů oboru spojených s nově se utvářejícími ekonomickými a sociálními podmínkami. Úvodní referát k otázkám intenzifikace rozvoje národního hospodářství, aktivizace lidského činitele a k úkolům psychologie práce přednesl předseda sekce psychologie práce doc. dr. B. Chalupa, DrSc. Ve svém vystoupení poukázal na význam stěžejní zásady jednoty teorie a praxe při řešení úkolů psychologie práce, vymezil klíčové problémy spojené s intenzifikací rozvoje národního hospodářství, které mají závažná psychologická hlediska a vyčlenil okruhy otázek spojených s problematikou lidského činitele.

Ing. E. Jarošová a prof. dr. J. Růžička, DrSc., formulovali předpoklady, za nichž může psychologie práce aktivně a účinně přispět k úsilí o intenzifikaci rozvoje našeho národního hospo-